

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5Tos/101/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4121011387
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 09. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Žovinec
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2022:4121011387.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Žovinca a sudcov Mgr. Kristíny Ferencziovej a Mgr. Michala Polláka, v trestnej veci odsúdeného A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., o návrhu odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trnava zo dňa 06.04.2022, č. k. 28PP/94/2021-38, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 22.09.2022 takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného A. B., nar. XX.XX.XXXX, z a m i e t a .

odôvodnenie:

Okresný súd Trnava uznesením zo dňa 06.04.2022, č. k. 28PP/94/2021-38 rozhodol o žiadosti odsúdeného A. B. o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody takto:

Podľa § 66 ods. 1 písm. a), ods. 2 Trestného zákona sa návrh odsúdeného A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Špecializovaného trestného súdu v Pezinku sp. zn. 9T/4/2021 zo dňa 09.08.2021 zamietá.

Proti uvedenému uzneseniu podal odsúdený, na verejnom zasadnutí, ihneď po jeho vyhlásení, sťažnosť. Prokurátor sa na verejnom zasadnutí vzdal práva podať sťažnosť.

Podanú sťažnosť odsúdený odôvodnil písomným podaním doručeným súdu prvého stupňa dňa 25.05.2022, kde uviedol nasledovné (skrátene):

K tomu, že nespĺnil podmienku dôvodného očakávania vedenia riadneho života, odsúdený uviedol, že sa nachádza na slobode od 28.09.2020, svoje konanie oľutoval, zaplatil aj peňažný trest. Vedie na slobode riadny život, zaradil sa do spoločnosti, našiel si prácu na trvalý pracovný pomer v spoločnosti ORI-TRANS s.r.o. ako manažér dopravy, kde je zamestnaný od 01.11.2021.

Dňa 24.03.2022 sa mu narodil syn D. B., ktorého vychováva s družkou E. F. Chce sa starať o svoju rodinu. Jeho družka a novonarodené dieťa sú jeho najväčším motívom viesť riadny život aj naďalej.

Bol síce 10-krát súdne trestaný, avšak treba podotknúť, že išlo súbehy trestných činov, za ktoré mu bol uložený súhrnný trest. Zo svojho protiprávneho konania sa poučil a vedie riadny život, preto nie je daná potreba zabezpečiť ochranu spoločnosti pred odsúdeným ako páchatelom trestnej činnosti.

V súčasnosti je riadne zamestnaný a zaradený do spoločnosti, dôsledne sa stará o rodinu a nedopúšťa sa žiadnej trestnej činnosti, preto by jeho opätovné vzatie do výkonu trestu narušilo tento ozdravný proces a jeho nápravu, keďže by v prípade vzatia do výkonu trestu prišiel o prácu, jeho partnerka by s ich spoločným novonarodeným dieťaťom ostala sama bez pomoci a finančného zabezpečenia a súčasne by sa dostal do prostredia ďalších odsúdených, ktorí naňho môžu mať negatívny vplyv. Opätovné vzatie do výkonu trestu na vykonanie zvyšku trestu vo výmere 3 mesiace je za daných okolností v rozpore s účelom trestu. Malo by to kontraproduktívny charakter s nepriaznivým vplyvom nie len na neho ale aj na jeho rodinu.

Ak by bol súd toho názoru, že má byť opätovne vzatý do výkonu trestu na vykonanie zvyšku trestu vo výmere 3 mesiace, tak má za to, že rovnaký účel je možné dosiahnuť aj premenou zvyšku trestu na trest domáceho väzenia v zmysle § 65a Trestného zákona, nakoľko sú splnené podmienky podľa § 53 ods. 1 Trestného zákona, ako aj podmienky uvedené v § 65a Trestného zákona. V tomto smere poukázal na rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 28.10.2020, sp. zn. 9To/38/2020 a rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 28.11.2019, sp. zn. 3To/132/2019.

Navrhol preto, aby odvolací súd zrušil napadnuté uznesenie a aby sám vo veci rozhodol tak, že vyhovie návrhu odsúdeného o podmieničné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody a rozhodne o dĺžke skúšobnej doby. Alternatívne v prípade, že odvolací súd návrhu odsúdeného o podmieničné prepustenie nevyhoví, navrhol, aby mu súd premenil zvyšok trestu odňatia slobody na trest domáceho väzenia.

4. Podľa § 192 ods. 1 Trestného poriadku pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán

a) správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, a

b) konanie predchádzajúce týmto výkonom napadnutého uznesenia.

Podľa § 193 ods. 1 psím. c) Trestného poriadku nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná.

Krajský súd v Trnave na podklade podanej sťažnosti podľa § 192 ods. 1 Trestného poriadku, preskúmal správnosť a zákonnosť napadnutého výroku, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj správnosť postupu konania, ktoré jeho vydaniu predchádzalo. Sťažnosť podala oprávnená osoba, v zákonnej lehote a smeruje voči výroku, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný.

Preskúmaním napadnutého rozhodnutia a konania, ktoré jeho vydaniu predchádzalo sťažnostný súd zistil nasledovné.

Napadnutým uznesením rozhodol prvostupňový súd o návrhu odsúdeného na podmieničné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody (zo slobody), ktorý si má vykonať na základe rozhodnutia citovaného v odôvodnení prvostupňového uznesenia. Vykonaným dokazovaním dospel súd k záveru, že odsúdený síce splnil formálnu podmienku na podanie si žiadosti o podmieničné prepustenie a prvú materiálnu podmienku, nespĺnil však druhú materiálnu podmienku spočívajúcu v predpoklade vedenia riadneho života.

Poukázal pritom na to, že odsúdený bol doposiaľ 10-krát súdne trestaný za rôznorodú trestnú činnosť, predovšetkým za majetkovú kriminalitu. Charakter páchanej trestnej činnosti - krádeže, sprenevery, podvod, marenia výkonu úradného rozhodnutia (podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona), aktuálne prečin podplácania, všetky tieto dávajú celkom jasnú predstavu o vnútornom nastavení odsúdeného a jeho absolútne ľahostajnom postoji k dodržiavaniu či už právnych noriem alebo rozhodnutí štátnych orgánov, ale tiež o opakovanej snahe odsúdeného obohatiť sa na úkor iných ľudí akýmkoľvek spôsobom. Páchanie trestnej činnosti je u odsúdeného očividne motivované a zamerané výlučne na uspokojovanie jeho vlastných potrieb bez ohľadu na použité prostriedky a následky vrátane trestnoprávných. Zjavné kriminálne sklony odsúdeného počas pobytu na slobode neumožňujú súdu dospieť k záveru, že od neho možno očakávať vedenie riadneho života. Svedčí o tom skutočnosť, že si z predchádzajúcich odsúdení nevzal žiadne ponaučenie, ktoré by ho motivovalo k tomu, aby sa už ďalej nedopúšťal páchania trestnej činnosti a aby viedol riadny život. Na nápravu odsúdeného a uvedomenie si negatívnych dôsledkov jeho konania zjavne nemala vplyv ani opakovaná bezprostredná hrozba výkonu trestu odňatia slobody pri podmieničných odsúdeniach. Osoba odsúdeného, ako recidivujúceho páchatel'a, nevytvára predpoklady na úvahu, že v prípade podmieničného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody povedie riadny život. V jeho prípade preto prevažuje legitímna potreba ochrany spoločnosti pred ním ako páchatel'om trestnej činnosti.

Preskúmaním konania, ktoré predchádzalo vydaniu napadnutého uznesenia sťažnostný súd zistil, že toto bolo vykonané v súlade so zákonom, keď prvostupňový súd nariadil a vykonal verejné zasadnutie, na ktorom vypočul procesné strany, oboznámil listinné dôkazy a dal odsúdenému možnosť dostatočne realizovať jeho práva, ktoré mu vyplývajú z ustanovení Trestného poriadku.

Pokiaľ ide o správnosť napadnutého výroku, sťažnostný súd je názoru, že všetky vyššie uvedené skutočnosti neumožňujú v prípade odsúdeného vyhovieť jeho návrhu na podmieničné prepustenie. Uvedené zistenia, ktoré bral prvostupňový súd do úvahy pri svojom rozhodnutí, sú zistené správne a sú tými relevantnými skutočnosťami, ktoré bolo potrebné zvážiť a vyhodnotiť v súvislosti so skúmaním splnenia podmienok na podmieničné prepustenie odsúdeného. Úvaha prvostupňového súdu pritom vychádza z logického zhodnotenia zistených skutočností. Sťažnostný súd sa preto stotožňuje v týchto smeroch s presvedčivým a správne odôvodneným uznesením prvostupňového súdu a v podrobnostiach naň odkazuje.

U odsúdeného je síce chvályhodné, že v čase od 27.09.2020 (od kedy je na slobode) až po súčasnosť vedie riadny život, avšak uvedená doba je vo vzťahu k dobe jeho kriminálnej minulosti, ktorá bola značne

dlhá neadekvátne a nedáva záruku, že v osobe odsúdeného došlo k takej prevýchove v správaní, ktoré bude udržateľné v rovine vedenia riadneho života aj v budúcej dobe. Sťažnostný súd považuje za potrebné k nesplneniu druhej materiálnej podmienky len dodať, že pri vyhodnotení druhej materiálnej podmienky je potrebné posúdiť všetky okolnosti, ktoré súvisia s osobou odsúdeného, jeho osobné a charakterové vlastnosti, celkový postoj k spoločenským normám a pravidlám, povahu a charakter spáchanej trestnej činnosti a nielen jeho správanie za posledné dva roky na slobode.

Je preto správny postup prvostupňového súdu, ktorý komplexne posudzoval osobnosť odsúdeného, charakter trestnej činnosti aj resocializačnú prognózu odsúdeného. Sťažnostný súd konštatuje, že opakované páchanie trestnej činnosti (10 krát súdne trestaný vrátane spomenutého odsúdenia) pre rôznorodú trestnú činnosť, svedčí o tom, že si z predchádzajúcich odsúdení nevzal žiadané ponaučenie, ktoré by ho primálo k tomu, aby sa už ďalej nedopúšťal trestnej činnosti a aby viedol riadny život. To, že odsúdenému boli ukladané súhrnné tresty odňatia slobody, neznamena, že nebol v desiatich prípadoch právoplatne odsúdený. Niet prečo sa rozumne domnievať, že ďalšie podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody už splní svoj zákonom sledovaný účel. Je nanajvýš zrejmé, že odsúdeného nič nedokáže motivovať k tomu, aby dokázal žiť riadnym životom, dodržiavať všeobecné pravidlá spoločenského správania a neporušovať zákony.

Ak má odsúdený záujem nepáchať viac trestnú činnosť, tak ako to v sťažnosti prezentuje, môže tak preukázať po výkone uloženého trestu, teda po prepustení na slobodu po jeho úplnom vykonaní.

Vzhľadom teda na osobu odsúdeného ako mnohonásobného recidivistu, ktorý už v minulosti vykonával nepodmienečné tresty odňatia slobody, nie je možné dôvodne očakávať, že po podmienenom prepustení bude viesť riadny život a v jeho prípade možno vidieť veľké riziko v prognóze zlyhania.

U odsúdeného sa jedná o recidivistu, ktorý si musí byť vedomý okolností, majúcich vplyv na ukladané tresty, na ich dĺžku, aj na možnosti podmieneného prepustenia, v prípade opakovanej trestnej činnosti. Skutočnosť, že určitý čas (2 roky) strávený na slobode dokázal nepáchať trestnú činnosť, záver sťažnostného súdu nedokáže zmeniť.

K návrhu odsúdeného týkajúceho sa premeny jeho nepodmienečného trestu odňatia slobody na trest domáceho väzenia sťažnostný súd uvádza, že predmetom tohto konania bolo rozhodnutie o žiadosti odsúdeného o podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody a nie jeho premena na trest domáceho väzenia.

S poukazom na uvedené sťažnostný súd zamietol sťažnosť odsúdeného, nakoľko táto nebola dôvodná. Toto uznesenie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.